

MARÇ 2015

07

Què fa Arrels al carrer?

Què fa Arrels al carrer?

Arrels al carrer

Volem que aquesta revista sigui útil.

Arrela't és la revista d'Arrels, entitat que des de 1987 atén a Barcelona persones sense llar oferint allotjament, alimentació i atenció social i sanitària.

26 anys sortint al carrer

Ferran Busquets, director d'Arrels Fundació.

@ferranb

Sortir al carrer, veure una persona que hi està vivint, acostar-se, mirar de fer un pas més per guanyar-se la seva confiança i, sense pressa, esperar que la persona decideixi fer un pas endavant.

Des de pràcticament els inicis d'Arrels, l'equip de carrer ha sortit de forma continuada per relacionar-se amb les persones i oferir la possibilitat de millorar la seva situació.

L'equip de carrer d'Arrels no treu la gent del carrer, busca la complicitat i la confiança perquè quan ens necessitin estiguem allà. I mai se sap quan serà el moment. Hi ha persones que el mateix dia decideixen fer un pas, hi ha qui potser trigarà anys i n'hi ha per a qui l'espera potser serà massa llarga i farem tard.

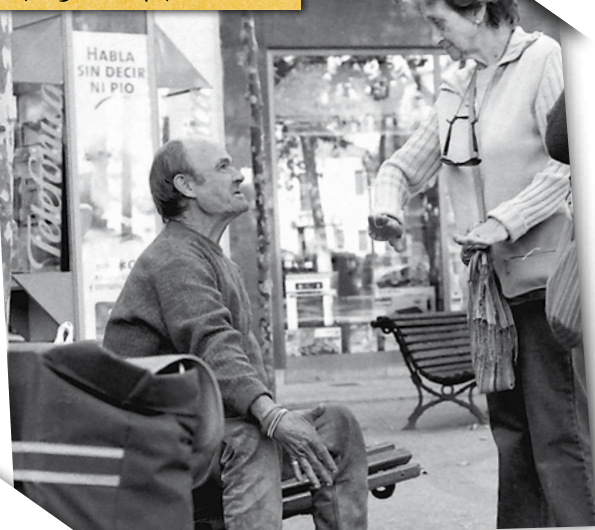
Quan Arrels va comen-

çar pràcticament no hi havia opcions per a les persones que vivien al carrer: no hi havia tant entitats socials i la conselleria de Benestar Social de la Generalitat s'acabava de crear. El primer equip de voluntaris d'Arrels va decidir sortir al carrer per explicar que al centre que aleshores teníem al carrer Sadurní oferia una dutxa i roba neta. Des de llavors, l'entitat s'ha fet gran a mesura que ha donat resposta a les necessitats de les persones sense llar que ha anat coneixent.

El més important, però, és que en aquest objectiu d'acompanyar al carrer no estem sols. Hi ha equips de detecció municipals i altres entitats que actuen i donen menjar, companyia, etc. I també hi ha ciutadans que decideixen parlar amb una persona que viu al carrer i interessar-se en com ajudar-la.

Sortir del carrer no és gens fàcil perquè la confiança i l'esperança estan sota mínims. Que algú s'apropi i es preocupi, i que la gent que viu al carrer ho percebi, té un valor incalculable i és el punt de partida perquè es comencin a plantejar si fer o no un pas endavant.

Fotografia del Roc Jané, de l'any 2005, acompanyant l'equip de carrer.

Notícies

Menys persones sense llar al 2020?

L'any 2010, la Comissió Europea va aprovar l'Estratègia Europa 2020, que vol reduir en 20 milions el nombre de persones en risc d'exclusió a la UE. Cinc anys després, la plataforma Feantsa -referent en matèria de persones sense llar a Europa- alerta que, si la situació segueix com fins ara, l'Estratègia 2020 fracassarà i l'any 2020 hi haurà 6,6 milions més de persones en pobresa.

En el cas de les persones sense llar, alguns països han elaborat estratègies nacionals per abordar la problemàtica però a molts altres encara hi ha feina a fer en temes de prevenció, allotjament temporal i desnonaments. Un altre repte comú a la Unió Europea és comptar amb xifres fiables per saber quantes persones viuen al carrer.

Pots llegir tot l'informe a:

Com treballen altres equips de carrer a Europa?

L'objectiu dels equips de carrer que hi ha a diferents ciutats europees és comú: generar vincles perquè la persona se'n pugui sortir.

A **Londres**, el voluntariat és bàsic per a la London Street Rescue, que visita persones de totes les edats, amb malaltia mental o problemes de salut. També són imprescindibles els voluntaris al projecte Udenfor, que amb una furgoneta recorren **Copenhagen** per oferir sopar calent i variat. A **París**, l'Equip Mòbil d'Ajuda -format per un conductor, un treballador social i un infermer- dona resposta a les alertes ciutadanes que arriben a un telèfon d'emergència. A **Helsinki**, en canvi, persones que havien viscut al carrer han habilitat un autobús que ofereix sopar a qui encara està al carrer.

Llegeix més al web d'Arrels!

Arriben eleccions... i les persones sense llar?

Les eleccions municipals del maig i les autonòmiques de setembre seran una oportunitat per saber el compromís dels partits polítics amb les persones sense llar.

A nivell català no hi ha cap estratègia sobre com abordar aquesta realitat i que serveixi de guia per a l'atenció social als pobles i ciutats.

Les ciutats amb més de 20.000 habitants haurien d'oferir serveis residencials temporals però a la pràctica no se sol complir. Barcelona ha crescut en serveis però són insuficients i s'enfronten a la pressió de població que arriba d'altres municipis que no tenen recursos d'atenció. **Arrels presentarà propostes a les formacions polítiques.**

Al desembre **ens va deixar en Carles de Pagès**, persona atesa a Arrels que formava part del Consell de Redacció d'aquesta revista. Gràcies, Carles, per ser-hi!

Portada arrela't 07

Un dels equips de carrer d'Arrels visitant una persona que viu al carrer.

Totes les lletres cal·ligràfiques que s'utilitzen en aquesta revista pertanyen a persones que han viscut als carrers de Barcelona i s'han convertit en tipografies en el projecte HomelessFonts.

Sorprèn-te a: www.homelessfonts.org

Edita: Arrels Fundació c/Riereta, 24 08001 Barcelona
Coordinació: Olga García Guixé
Consell de Redacció: Miguel Àngel Alhambra, Francesc Llach, Sandra Lloret, Jesús Marcos, Maria Pomés, Anna Skoumal, Silvia Torralba
Redacció i edició: Silvia Torralba i Maria Pomés
Fotografia: Juan Lemus
Maquetació: Karmenxu Buldaín
Impressió: Gràfiques Masanas
Dipòsit legal: B-11756-2012
Disponible en format pdf a arrelsfundacio.org

LA TEVA VEU

A més d'un sostre, què és el que més necessita una persona que viu al carrer?

Angel Esteve Sierra Asistencia sanitaria, ayuda psicologica y una sociedad que colabore en erradicar las diferencias sociales tan extremas.

Me gusta · Responder · 8 · 2 de febrero a la(s) 10:46

Anna Marchal Morgades QUE SEL'S ESCOLTI.....que no es sentin invisibles,que sel's hi miri als ulls mentres parlen,que tots ens podriem kedar a la mateixa situacio!!!! K NO ES SENTIN BITCHOS RAROS,PERQUE SON PERSONES COM NOSALTRES!!!!!!!

Me gusta · Responder · 6 · 2 de febrero a la(s) 10:48

Amàlia Tarrés Sota el meu punt de vista totes les persones necessiten tenir uns mínims coberts quan a les necessitats bàsiques, com també, si ho volen, tenir la possibilitat de construir xarxes socials i afectives.

Me gusta · Responder · 5 · 2 de febrero a la(s) 10:26

Celia Escribano Una nueva oportunidad....

Me gusta · Responder · 4 · 2 de febrero a la(s) 11:55

Beatriz Martínez Luna Sota el meu punt de vista: uns recursos mínims per poder fer menys dur el dia a dia del carrer, com un plat calent, roba neta, disposar de mantes ja que al carrer fa molt fred, una xocolata,... Sou una gran ajuda per tots ells/es!!!!

Me gusta · Responder · 3 · 2 de febrero a la(s) 10:58

Veus del carrer

"Tengo una ruta hecha para poder comer"

Tengo 52 años y he sido panadero 30 años; me quedé sin trabajo y se me acabó el paro. En agosto empecé a vivir en la calle. Voluntarios de Arrels me conocieron en un cajero; llevaba 10 días sin ducharme y desde entonces me ducho aquí. Hace poco que estoy en una habitación. No sabía nada sobre cómo vivir en la calle. Los primeros días incluso fui a la policía a pedir que me detuvieran y dormir bajo techo.

Vas conociendo los sitios por otros compañeros. Están lejos pero ya tengo una

ruta hecha. Desayuno en Arrels o en otro sitio del Raval. Después voy a comer a la zona alta de Barcelona. Caminando. Tardo una hora y pico. Como y regreso de nuevo a Arrels. Si llego antes de que abran espero en un parque. No me gusta colarme en el metro. Un día, un chico me dio una tarjeta de metro con tres viajes; fue una alegría, ahorras tiempo y no te cansas tanto. Hay que llegar a tiempo o te quedas sin comer. Es desagradable vivir de esta manera.

Manuel

Reportatge

ARRELS SURT AL CARRER

A Barcelona, unes 900 persones dormen al carrer i moltes fa temps que s'hi estan. Els equips de carrer d'Arrels surten a visitar-les per saber què necessiten i estar al seu costat. L'any passat van contactar amb 611 persones.

L'Anna (esquerra) i la Mercè (dreta)
formen un dels equips de carrer d'Arrels.

A les 17h del dilluns, Anna Plans i Mercè Fabregat es troben a la plaça Universitat de Barcelona. Porten sabates còmodes per caminar durant tres hores i a la bossa guarden mocadors de paper, diners per si cal convidar a un cafè o un entrepà i la llibreta i el bolígraf per apuntar el més destacat. L'Anna i la Mercè formen des de fa un any una de les parelles de voluntaris de l'equip de carrer d'Arrels. L'any passat, Arrels va visitar 611 persones que viuen al carrer, unes 300 per primera vegada. En total, 19 visites al dia i gent contactada que viu als carrers de Barcelona però que procedeix de fins a 40 països. “Sortim al carrer a fer costat a les persones que fa més temps que hi viuen. El que ens importa és la relació amb la persona

i donar les eines, quan la persona les requereix, perquè pugui sortir d'aquesta situació”, explica el responsable de l'equip de carrer d'Arrels, Miquel Julià. L'Ajuntament de Barcelona disposa d'equips professionals que diàriament recorren Barcelona i que es coordinen amb els equips de carrer d'Arrels. Durant el 2014, de fet, Arrels va modificar les seves rutes per fer-les coincidir amb les dels equips municipals i facilitar l'intercanvi d'informació. Ara es treballa per districtes; Arrels està present a Ciutat Vella, Gràcia, Sant Martí, l'Eixample, Sant Andreu i Sants-Montjuïc, tot i que la idea és abastar tota la ciutat.

Un procés que ha de fer la persona

L'equip de carrer d'Arrels el formen 33 persones: 32 voluntàries que surten en parelles i el coordinador del grup. L'Anna i la Mercè passen cada dilluns per Ciutat Vella i es coordinen amb tres equips més que, durant la setmana, també pentinen la zona. Passen per la plaça del Macba, baixen pel carrer Joaquin Costa, reco-

“L'any passat, Arrels va visitar 611 persones que viuen al carrer, unes 300 per primera vegada”

rrer la rambla del Raval i els parcs propers, arriben a la zona del Moll de la Fusta i acaben a la Barceloneta.

A vegades veuen algú que dorm però no el molesten; altres, només passen per davant de la persona i la saluden sense aturar-se; altres, s'acosten a saludar i xerren una estona. També hi ha persones que, d'entrada, giren la cara i fan com que no les veuen. “L'objectiu és visitar-los, anar-los a buscar”, diu la Mercè Fabregat. “El nostre paper és simplement mirar-los com a persones, recuperar la imatge de sí mateix a través de com tu els veus. Si els ignores no són res. Si els veus, el procés el fan ells. Ni ells són brossa ni nosaltres escombriaires”, apunta l'Anna Plans, que alerta del “carrer sense sortida” en què es troben sobretot les persones immigrants que viuen al carrer i que estan sense regularitzar.

Fruit d'aquesta relació es generen situacions: una persona que demana poder anar a un menjador social o venir a dutxar-se a Arrels, una visita al metge o a urgències de l'hospital, un acompanyament al consolat per preguntar pel passaport... Són moments que serveixen per aprofundir en el vincle.

Un equip de carrer més fort

Com a voluntàries de carrer, l'Anna i la Mercè van fer unes pràctiques amb altres companys amb experiència i ara surten un dia a la setmana per la zona que els pertoca. Cada setmana es coordinen amb el responsable i la resta d'equips que treballen en la seva mateixa zona.

El propòsit de l'equip de carrer d'Arrels és cobrir tot Barcelona i visitar amb més freqüència els llocs on hi ha més persones vivint al carrer o es plantegen més necessitats. Per això, durant el 2015 es preveu incorporar noves persones voluntàries.

“La gent que trobem al carrer sent que està en un bucle sense sortida, es desespera tot i poder anar a molts albergs -comenta Miquel Julià-. I la dificultat és doble: molts dels recursos que existeixen no donen una continuïtat perquè les persones surtin del carrer, i hi ha més persones al carrer que recursos per atendre-les.” En aquest sentit, la feina de l'equip de carrer pren sentit en acostar-se a aquelles persones que es troben en una situació més cronificada i tenen més dificultats per sortir-se per elles mateixes.

Qui surt al carrer a Barcelona a buscar les persones sense llar?

A Barcelona són diverses les entitats que visiten les persones que dormen al carrer. El treball s'intenta fer de manera coordinada perquè les persones que s'atenen són les mateixes i per no duplicar esforços.

- **SIS-Detecció.** Aquest servei de l'Ajuntament de Barcelona està format per professionals que surten a visitar persones que viuen al carrer i les adrecen als serveis municipals.
- **ESMeES.** Impulsat per Sant Joan de Déu i la fundació Sant Pere Claver, l'ESMeES és un equip professional que atén persones amb malaltia mental i que viuen al carrer.
- **Espai de Vincles Rosalia Rendú.** Set nits a la setmana, tres parelles de voluntaris surten de 21h a 23h pel Raval, el Gòtic, la zona del Port i el Paral·lel, la Ciutatella i les estacions de Sants i del Nord. Visiten les persones que viuen al carrer i detecten noves situacions.
- **Projecte Sostre.** Des de fa un any, un grup de sis persones voluntàries passen un dia a la setmana per la Barceloneta, el Born, el parc de la Ciutatella i l'estació del Nord.
- **La Comunitat de Sant Egidí, Solidarios para el Desarrollo** i altres entitats visiten també les persones al carrer a llocs concrets de Barcelona, per oferir sopar calent i companyia.

Proporcionar una llar a les persones que viuen al carrer és **3 vegades més econòmic** que deixar-les en la situació en què es troben, segons el Departament nord-americà d'Habitatge i Desenvolupament Urbà.

251 persones ateses han participat en les activitats de lleure organitzades a Arrels durant el 2014. La participació s'ha mantingut respecte a l'any anterior.

Unes **50 persones** han esmorzat cada dia i s'han resguardat del fred durant els matins d'aquest hivern al Centre Obert d'Arrels.

El 20% dels espanyols tenen 6,3 vegades més ingressos que el 20% més pobre, segons la xarxa contra la pobresa EAPN-Espanya.

173 persones no residents han utilitzat el servei de menjador de la llar d'Arrels al 2014. L'objectiu és facilitar una alimentació adequada.

Des de fa 20 anys, Mª Victòria Molins, religiosa de 78 anys, viu el seu dia a dia amb els més pobres. La Universitat Ramon Llull l'ha investida Doctora Honoris Causa. Felicitats!

7 dones que han viscut al carrer han format un grup de suport psicològic on troben un espai per expressar-se i compartir les seves experiències.

L'Ajuntament de Barcelona té un servei d'**atenció a la pobresa energètica**. Per demanar cita cal trucar al **936 197 311**.

Ajuda'ns a aconseguir-ho!

Què volem aconseguir?

Habilitar un **'pis de carrer'** amb 8 places que farà de refugi temporal per a persones que dormen al carrer des de fa temps.

Quants diners necessitem?

1.700 euros

En què invertirem els diners?

Comprarem **8 matalassos nous** i 8 fundes especials, anti-xinxes i preparades per evitar possibles incendis.

Col·labora

amb un donatiu!

La Caixa
ES43 2100 0975 2802 0006 5046

Triodos Bank
ES18 1491 0001 2120 1336 6022

Trucant al **93 441 29 90**
(de dill. a div. de 9:30h a 14h i de 16h a 19:30h)

Amb un donatiu online a través de la web
www.arrelsfundacio.org/colabora/donatus

arrels
fundació

Un matí amb l'equip de carrer

El Salvador i la Conxita fa 11 anys que formen parella com a equip de carrer d'Arrels i l'Alejandro just s'incorpora a fer pràctiques. Els dimecres dediquen 4 hores a recórrer l'Eixample de Barcelona per visitar prop d'una vintena de persones que fa molts anys que viuen al carrer.

Mou-te!

Som voluntaris!

L'equip de carrer necessita 30 voluntaris

Cobrir tota la ciutat de Barcelona en horari de matí, tarda i nit és l'objectiu immediat de l'equip de carrer d'Arrels. Les persones que s'animin a formar part de l'equip és possible que en molts casos no hagin fet mai el tipus de tasca que se'ls demana. És per això que **se'ls impartirà una formació específica**. L'objectiu d'aquesta formació és oferir eines suficients als voluntaris per poder assolir la tasca d'apropament i relació que es necessita per acostar-se a les persones que estan al carrer. El voluntariat consisteix en **una sortida al carrer setmanal de 3-4 hores** i dues reunions d'equip mensuals. Actualment l'equip de carrer està format per 33 persones, un coordi-

nador i 32 voluntaris.

Si esteu interessats contacteu amb Paola Contreras, coordinadora de voluntariat a: **voluntariat@arrelsfundacio.org**

L'equip de carrer d'Arrels està present a sis districtes de Barcelona.

Et recomanem...

L'obra del Miquel Fuster, a la Facultat de Belles Arts

Entre el 29 d'abril i el 15 de maig podreu visitar a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona una **exposició de dibuixos del Miquel Fuster**, il·lustrador i persona atesa a Arrels que va viure 15 anys al carrer.

A l'exposició es podran veure alguns dels dibuixos originals de la trilogia de còmics sobre la seva experiència al carrer que el Miquel va publicar entre el 2010 i el 2012: *Miguel, 15 años en la calle*, *Llorarás donde nadie te vea* i *Barcelona sin mí*. També s'exposaran originals de la crònica gràfica que dibuixa per al diari 20 Minutos i aquarel·les i olis de diferents etapes de la seva vida. **Esteu tots convidats!**

Més informació:
c/Pau Gargallo nº4, Barcelona

La UB exposarà dibuixos originals

de l'obra 15 años en la calle de Miquel Fuster.

“Cuando la gente de Arrels me visita en la calle siento, que no estoy solo”

Fa 25 anys que el Mohamed viu al carrer. Ha dormit a pensions, a la llar d'Arrels i altres recursos com l'espai Vincles però sempre tornant al carrer. Cada setmana, els voluntaris d'Arrels el visiten allà on està. Durant aquesta entrevista està a l'hospital; fa poc que li han amputat una cama.

Com et trobes?

Mal. Hace tiempo me cortaron los cinco dedos del pie derecho y ahora la pierna izquierda. Me siento medio hombre, no me siento completo. Me cuesta dormir pensando en mi situación y en que necesito ayuda.

Et visita algú a l'hospital?

Vienen varias personas de Arrels y también dos personas de Vincles. Me preguntan si necesito algo y me traen ropa. Me gusta que vengan porque por lo menos me distraen, me olvido del problema que tengo. Este es un problema muy grave; aunque espero que puedan ponerme una prótesis.

Quan surtis de l'hospital, tornaràs a viure al carrer?

Me he enfrentado muchos años a la calle y no quiero volver. Soy de Marruecos, viví un tiempo en Holanda con mi familia y de joven me fui para hacer mi vida. Conozco casi toda Europa y hablo árabe, castellano, francés, inglés, holandés y un poco de alemán. Llegué a Barcelona en el año 89. En Barcelona he sobrevivido muchos años en la calle. Un día me emborraché y, al despertar, me habían robado la mochila con toda la documentación y el pasaporte. Tuve que volver a empezar, en la calle y sin documentación.

Com t'has buscat la vida tot aquest temps?

Me iba a duchar a Arrels. ¿A dónde iba a ir? ¡Las duchas de los albergues están a mil kilómetros! Un tiempo también dormí en Arrels pero, como no me gustan las reglas, lo dejé.

Viviendo en la calle me he buscado la vida tocando la guitarra; rock&roll, blues... a la gente le gusta. Cuando tenía la documentación era más sencillo pero me la robaron. Tampoco tengo ayudas.

Quan vius al carrer, hi ha algú que et vingui a veure?

Luis, Miguel, Puri, Enrique, Jordi... me visitan en la calle y ahora en el hospital. A veces también gente de Vincles. Me visitan por lo menos una vez a la semana. Me dan consejos, hablamos. Cuando tenía que sacarme el pasaporte me acompañaron a comisaría y al consulado. Se preocupan por mí. Ahora les avisaron de que estaba en el hospital y vinieron a verme.

Per què et serveix que et vinguin a veure quan estàs al carrer?

Siento que tengo familia y no estoy solo. Cuando me quedo solo, me como el coco y me pongo a beber. Soy muy cabezota y a veces no cumplo mis promesas pero necesito empezar de nuevo y dejar de hacer cosas que hasta ahora eran rutina, cambiar de amistades, cambiar de mundo. Sin piernas me convertiría en un lobo solitario, pero tengo un objetivo: volver a caminar con la prótesis y tener una vida normal.

Què significa per a tu tenir una vida normal?

Sentirme completo, con mis dos pies. Caminar por mí mismo. En marzo cumpla 58 años; hace casi 40 años que no veo a mi familia y me gustaría volverla a ver.

El Mohamed fa 25 anys
que viu als carrers de Barcelona.

Què pots fer si veus
una persona dormint al
carrer?

